

Najstarija povijesna svjedočanstva o Zaboku

Mirjana Matijević Sokol

Na temelju do sada poznatih i dostupnih povijesnih vrela nije se moglo utvrditi kada su nastali plemićki posjedi na teritoriju Zaboka. J. Adamček je iznio pretpostavku da se to dogodilo možda već u XIII. stoljeću, analogno nastanku plemićkih posjeda na rubovima zagrebačke županije, tj. kada su se od velikih posjeda odvojili mali, kao npr. Puhakovec, Komor, Budindol, Batina, Jegudovec, Gotalovec i drugi.¹ Adamček navodi da se tek u XV. stoljeću prvi put izravno spominju plemićki posjedi oko Zaboka.²

Međutim, novi i do sada nepoznati povijesni izvori odnosno isprave govore drukčije.

Trudom zainteresiranih Zabočana,³ došlo se do zanimljivog spisa, iz kojeg smo doznali mnoge nove činjenice o počecima Zaboka. Riječ je o sudskom spisu od 14. veljače 1636. godine,⁴ odnosno o prijepisu dugotrajnog spora koji se vodio pred banskim sudom između Baltazara Zabokya kao tužitelja i čitavog ženskog dijela obitelji Zaboky kao tuženika. Kako je kod sudskih sporova stara dokumentacija imala vrijednost dokaznog materijala, to su sudski spisi sami vrela starijih dokumenata koji su sačuvani u vjerodostojnim prijepisima.

Tako smo, proučavajući spomenuti spis od 14. veljače 1636. godine, došli do vrijednih diplomatskih dokumenata iz XIV. stoljeća, koji nisu bili poznati i koji su na neki način "rodni list" Zaboka, jer otkrivaju činjenicu da je Zabok uvijek svoje ime nosio po lokalitetu, a ne po plemićkoj obitelji, kao što je bilo jedno od uvriježenih mišljenja.

Naime, već na početku spisa iz 1636. godine kao dokazni materijal jedne od strana u sporu poslužile su četiri pergamene čiji se sadržaj prepisuje u integralnom obliku u sam sudski spis. Upravo te pergamene su predmet našeg interesa. To su isprave koje je izdao Zagrebački kaptol, koji je kao vjerodostojno mjesto (*locus credibilis*) imao obvezu i pravo da izvršava naloge viših instanci, tj. bana i kralja, i da rješava i istražuje sporove na licu mjesta, o tome piše izvješća te prepisuje i ovjerava starije dokumente. Jedna je pergamena bana slavonskoga Nikole.

Prva pergamena koja se spominje i čiji se sadržaj prepisuje jest isprava Zagrebačkog kaptola od 18. listopada 1343. godine, kojom kaptol izvješćuje slavonskog bana Nikolu da je postupio po njegovom nalogu od 24. rujna, čiji se sadržaj također prepisuje. Zagrebački kaptol je, naime, istražio navode Petra, sina Nuzlina, o okolnostima darivanja posjedovnih čestica Zabok, Jalšovec, Prosenik i Juroc. Kaptol je putem vjerodostojnih svjedoka utvrdio da je kralj

¹J. Adamček, "Ovaj registar je sastavljen i napisan za sve kmetove... godine gospodnje 1642. na blagdan Očišćenja preslavne Djevice Marije. Urbari Zaboka 1642, 1679. i 1718. godine, Kaj 1, Zagreb 198?, str. 45.

²Isto.

³Gospodin Miljenko Jerneić zaslužan je za pronalazak spomenutih spisa do kojih je došao u suradnji s Državnim arhivom u Budimpešti i meni ih je prepustio na obradu, a u svrhu promicanja istraživanja povijesne baštine Zaboka.

⁴Spis se nalazi u Državnom arhivu u Budimpešti i nosi signaturu MODL 3612; NRA fasc. 693, no 21.

Karlo (1301-1342) izdao Petru, sinu Nuzlinovu, kraljevsku darovnicu za spomenute posjede, i to na molbu bana Mikca. Drugom zgodom, ne dokazujući krivnju Petru, isti ga je ban Mikac zarobio i kraljevu darovnicu bacio u vatru.

Istraga koja je po nalogu bana Nikole provedena od strane Zagrebačkoga kaptola svoj epilog dobiva na općem saboru slavonskog plemstva održanog u Zagrebu 13. listopada 1343. godine. Ban Nikola na temelju izvješća kaptola kao i odluka održanog sabora potvrđuje Petru, sinu Nuzlinovu, kraljevsku darovnicu za spomenute posjedovne čestice. O tom činu izdaje ispravu 21. listopada 1343. godine u Zagrebu ovjerenu svojim visećim pečatom, te je ta isprava sadržaj druge spomenute pergamene.

Petar Nuzlinov nije se zadovoljio rješavanjem na naprijed spomenutom nivou. Obraća se i kralju Ludoviku (1342-1382), iznoseći, cijeli slučaj i želeći imati potvrdu s najvišeg mjesta. Kralj Ludovik preko svoga vicekancelara Tatomira, ujedno čuvara kraljevskog registra, utvrđuje da je doista kralj Karlo, njegov otac, kraljevskom darovnicom Petru, sinu Nuzlinovu, darovao posjed Zabok 6. srpnja 1335. godine, i to posjed koji je ostao nakon smrti nekoga Samsona, koji je umro bez nasljednika. Posjed je na molbu bana Mikca darovan Petru Nuzlinovu, i to zbog zasluga i vjerne službe, a posredovanjem vojvode Tome i magistra Petkova. Kralj Ludovik o utvrđenom stanju izdaje ispravu koja je ujedno nalog (*mandatum*) Zagrebačkom kaptolu da po običaju kraljevstva (*regni nostri consuetudine*) obavi reambulaciju i uvođenje u posjed Petra Nuzlinova, i to uobičajenim postupkom kojega provodi kaptol te da o učinjenom pošalje izvješće kralju. Kraljev nalog je datiran i izdan u Višegradu 13. siječnja 1345. godine. Zagrebački kaptol spomenuti nalog prepisuje u svojoj ispravi od 22. veljače iste godine, kojom kralja Ludovika izvješćuje o učinjenoj reambulaciji i uvođenju u posjed Petra Nuzlinova. U tom se izvješću navode i međe posjeda Zabok, koji uključuje i prije navedene posjedovne čestice Jalšovec, Prosenik i Juroc. Međe posjeda Zabok počinju u Gredicama. Spominju se Velika i Mala Krapina, potok Vrbna, brdo Hum i još niz lokaliteta po kojima se obavljalo omeđivanje. Petar Nuzlinov traži od Zagrebačkog kaptola da mu prepíše i ovjeri izvješće istog kaptola kralju Ludoviku od 22. veljače 1345. godine, a što kaptol obavi 24. veljače iste godine, te mi tako i imamo sačuvane zaista dragocjene dokumente.

Međutim Zagrebački kaptol 1371. godine mijenja svoj pečat.⁵ Stoga sin Petra Nuzlinova, Nikola, 1372. godine moli Zagrebački kaptol da mu ponovo prepíše i ovjeri novim pečatom za njega i njegovu obitelj značajne isprave o kraljevskoj darovnici. Tako Zagrebački kaptol 13. listopada 1372. godine prepisuje i ovjerava ispravu Zagrebačkog kaptola od 18. listopada 1343. sa zahtjevom bana Nikole od 24. rujna iste godine, a 14. listopada to isto kaptol radi sa svojom ispravom od 24. veljače 1345. godine koja sadrži mandat kralja Ludovika i spomenuto izvješće o reambulaciji i uvođenju u posjed od 13. siječnja i 22. veljače iste godine.

Naprijed smo ukratko izložili sadržaj isprava koje donosimo u integralnom obliku. Držimo da ih je vrijedno objaviti baš na takav način, jer su podložne pomnijem istraživanju i analiziranju događaja iz XIV. stoljeća. Ovi su dokumenti posebno značajni za Zabok, jer omogućavaju postavljanje na prave temelje izučavanje prošlosti toga kraja, a dragocjene su i za čitavu povijest hrvatskoga naroda, budući da se samo sustavnim otkrivanjem i prezentiranjem povijesnih vrela može doći do cjelovite slike prošlosti.

⁵N. Klaić, Zagreb u srednjem vijeku, Zagreb 1982, str. 508.

1343. 24. rujna. U Koprivnici.

Ban slavonski Nikola nalaže Zagrebačkom kaptolu da istraži posjedovne odnose o posjedovnim česticama Zabok, Jalšovec, Prosenik i Juroc i je li ih kralj Karlo darovao Petru, sinu Neuzulovu.

Viris discretis et honestis, capitulo Zagrabiensi, amicis suis honorandis, Nicolaus banus totius Sclauonie amicitiam paratam cum honore. Dicit nobis comes Petrus, filius Neuzull, quod, cum olim excellens princeps dominus Carolus, Dei gratia condam illustris rex Hungarie, optime memorie, quasdam particulas possessionarias hominum sine herede decedentium, Zabuk, Jalsocz, Prossenik et Juroch vocatas in comitatu de Zagorya existentes cum suis vtilitatibus omnibus sub metis earum prioribus et antiquis, pro suis fidelibus, seruitiis et seruitiorum suorum preclaris meritis, vigore suarum literarum regalium, in perpetuum et in filios filiorum suorum duxisset conferendas, obtinendas et habendas, magnificus vir dominus Mikch condam banus eodem comite Petro non exigentibus culpis suis, capto et detento, prefatas literas regales super collatione memoratarum particularum possessionariarum confectas potentialiter ab ipso recepisset et receptas in ignem proiecisset in suum preiudicium et grauamen. Quocirca amicitiam vestram petimus presentibus diligenter quatenus mittatis hominem vestrum pro testimonio fide dignum coram quo Nicolaus, filius Arlandi vel Lorandus, filius Dionisii, altero absente, homo noster de premissis et singulis premissorum sciat et inquirat omnimodam veritatem. Et post hec totius facti seriem nobis amicabiliter velitis intimare. Datum in Koproncha, quarta feria proxima ante festum beati Michaelis, anno Domini millesimo trecentesimo quadragesimo tertio.

1343. 18. listopada. (U Zagrebu.)

Zagrebački kaptol javlja Nikoli, slavonskom banu da je po njegovom nalogu postupio i utvrdio da je kralj Karlo kraljevskom darovnicom županu Petru darovao posjedovne čestice Zabok, Jalšovec, Prosenik i Juroc.

Magnifico viro domino Nicolao, bano totius Sclauonie, capitulum ecclesie Zagrabiensis, orationes pro eo ad Dominum. Noueritis nos literas vestras recepisse in hec verba:

(Slijedi isprava bana Nikole upućena Zagrebačkom kaptolu 24. rujna 1343. godine.)

Nos autem petitionibus vestris annuentes cum predicto Lorando, homine vestro, discretum virum dominum Ioannem, socium et concanonicum nostrum, ad premissa inquirenda pro testimonio duximus transmittendum. Qui demum ad nos redeuntes nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vester, presente ipso homine nostro, a clericis, laicis, nobiles et ignobiles et aliis, quibus debuit, hanc de premissis sciuisset veritatem, quod dictus dominus Carolus, olim illustris rex Hungarie, bone memorie, dictas particulas possessionum superius nominatas cum earum vtilitatibus, vigore suarum literarum regalium, eidem comiti Petro in perpetuum et in filios filiorum duxisset conferendas, obtinendas et habendas. Item sciuisset quod idem dominus Mikch quondam banus memoratum comitem Petrum non exigentibus culpis suis captiuasset et prefatas literas regales super collatione dictarum particularum possessionum confectas, potentialiter ab ipso recepisset et in ignem proiecisset in suum preiudicium non modicum et grauamen. Datum in festo beati Luce Euangeliste, anno Domini millesimo trecentesimo quadragesimo tertio.

1343. 21. listopada. U Zagrebu.

Nikola, slavonski ban, potvrđuje Petru, sinu Neuzulovu, posjedovne čestice Zabok, Jalšovec, Prosenik i Juroc, a nakon provedene istrage Zagrebačkog kaptola.

Nos Nicolaus banus totius Sclauonie, memorie commendamus tenore presentium, significamus quibus expedit vniuersis, quod, cum nos in quindenis beati Michaelis Archangeli cum vniuersitate nobilium Sclauonie pro compescondis malefactoribus et moderandis iuribus quorumlibet Zagrabię congregationem celebrassemus generalem, comes Petrus, filius Neuzull ad nostram et dictorum nobilium Sclauonie accedens presentiam nobis literas patentes honorabilis capituli Zagrabiensis ecclesie exhibuit in hec verba:

(Slijedi isprava Zagrebačkog kaptola od 18. listopada 1343. koja sadrži ispravu bana Nikole od 24. rujna 1343. godine.)

Petens nos idem comes Petrus humiliter et deuote vt prefatam regalem collationem et possessionarias portiones antedictas acceptare, ratificare et sibi confirmare dignemur. Nos itaque ex tenore prescriptarum literarum nominati capituli Zagrabiensis ecclesie ad plenum informati petitionibusque eiusdem comitis Petri ac iuridicis inductionibus vniuersorum nobilium Sclauonie in dicta congregatione existentium fauorabiliter inclinati cum iidem nobiles omnia premissa et singula premissorum sic facta fuisse affirmauerint per nos requisiti, memoratam regalem donationem acceptantes, ratificantes nominatas particulas possessionarias Zabok, Jalsoch, Prosenik et Juroch vocatas in comitatu de Zagorya existentes cum omnibus earum vtilitatibus et pertinentiis vniuersis sub metis suis prioribus et antiquis sepefato comiti Petro, filio Neuzul in perpetuum et in filios filiorum suorum autoritate regia nobis concessa confirmamus obtinendas et habendas. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes eidem comiti Petro, filio Neuzul concessimus literas nostras priuilegiales, pendentis sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabię, tertia feria proxima post festum beati Luce Euangeliste scilicet nono die termini congregationis nostre antedictę, anno Domini millesimo trecentesimo quadragesimo tertio.

1345. 13. siječnja. U Višegradu.

Kralj Ludovik, nakon provedene istrage i utvrđivanja posjedovnog stanja posjeda Zabok i nakon što je utvrđeno da je Zabok radi zasluga kraljevskom darovnicom poklonjen Petru, sinu Nuzlinovu, nalaže Zagrebačkom kaptolu da obavi reambulaciju istog posjeda.

Ludouicus, Dei gratia rex Hungarie, fidelibus suis capitulo Zagrabiensis ecclesie, salutem et gratiam. Nouerit fidelitas vestra, quod Petrus, filius Nuzlini, fidelis noster nostram personaliter adiens presentiam maiestatis nostre aures huiusmodi verborum suorum querelis propulsauit, quod serenissimus princeps Carolus, olim rex Hungarie, illustris pater noster recolentis memorie, ipso viuente, quondam possessionem Zabok vocatam, in Zagorya habitam et existentem cum pertinentibus ad eam, nomine possessionis quondam Samsonis, hominis sine herede decedentis, sueque collationis regie preuia ratione pertinentis pro suis fidelitatibus et seruitiorum suorum fidelium preclaris meritis et ad humilem supplicationem quondam magnifici viri Mikch, bani totius Sclauonie, sibi perpetuo donasset et contulisset possidendam, quę tandem cum ad se

pertinentibus et vtilitatibus vniuersis per eiusdem domini Caroli regis, patris nostri karissimi, hominem sub vestro idoneo testimonio facta per suas veras et antiquas metas legitima reambulatione tanquam collationi regalis excellentie pertinere de iure reperta, vicinis et commetaneis eiusdem vniuersis presentibus, nullo contradictore existente, sibi perpetuo possidendam statuta extitisset, et exinde etiam in eius domino sine alicuius contradictionis impedimenti motu permaneret eamque pacifice et quiete possideret et ab ipsius donationis tempore hactenus semper possedisset.

Sed tamen ipsius domini Caroli regis, patris nostri, literas quam vestras promisse possessionarie donationis et statutionis seriem et modum exprimentes casualiter perdidisset et nec se easdem reinuenire posse speraret modo aliquali, petens nostram excellentiam prece subiectiua vt secundum quod nostra prelatorum et regni nostri baronum prouida et iuri consona deliberatio admitteret, sibi super ipsius possessionarias sui iuris perennali conseruationi de remedio opportuno prouidere dignaremur. Verum quia vniuersarum possessionum et libertatum aliarumque gratiarum magnarum donationes, primum per predictum patrem nostrum karissimum, quondam regem Hungarie et donum per nos quibuspiam nostris regnicolis pro eorum fidelitatibus et seruitiis vel complacentiis bonis quocunque tempore facte et fiende propter euidentioris iuris et iustitie regni confervationem et ne regnicole nostri suorum instrumentorum deperditione casuali iuribus suis donatiuis et aquisitiis casu repentino priuentur, regali nostro registro per vicecancellarium regie maiestatis pro tempore constitutum cuius specialiter de regni nostri constitutione inest officio, licet tamen breuioribus verborum prolationibus inserte habentur et inscripte et inseri ac conscribi semper debent necessario. Igitur cum nos ipsius possessionarie donationis assignationem pro habenda huius rei et donationis veritate per magistrum Thatomerium Albensis ecclesie prepositum, aule nostre vicecancellarium, ipsius nostri registri conseruatorem in eodem registro diligenter requiri fecissemus; idem magister Thatomerius, aule nostre vicecancellarius ipsius possessionis Zabok vocate donationem per predictum dominum Carolum, patrem nostrum karissimum quondam regni Hungarie illustrem regem memorato Petro, filio Nuzlini, factam in pretacto nostro et regni nostri registro, nobis et pluribus prelatis ac baronibus regni nostri palam intuentibus et manifeste inuenit in hec verba:

Nouimus quod anno Domini milesimo trecentesimo tricesimo quinto in octauis festi beatorum Petri et Pauli apostolorum⁶, quedam possessio Zabok vocata cum ad se pertinentibus, quondam Samsonis hominis sine herede decedentis est collata Petro, filio Nuzlini ad petitionem Mikch, bani totius Sclauonie ad relationem et legationem Thome voywode et etiam Petkow magistri.

De cuius quidem possessionis donatione per dictum patrem nostrum eidem Petro, filio Nuzlini facta et serie eiusdem registri nostri regalis certitudine sic recepta, eandem cum ad se pertinentibus ipsi Petro vice iterata, habita prelatorum et regni nostri baronum deliberatione matura, regni nostri consuetudine approbata, requirente reambulari, statui debere decreuimus, iure exposcente. Quocirca fidelitati vestre precipimus firmiter per presentes quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum; quo presente Iacobus, filius Ioannis, filii Ladislai de Kwmur vel Petkow, frater eiusdem aut Nicolaus, filius Arnalch de Stulbicza siue Lorandus, filius Dionisii, aliis absentibus, homo noster ad faciem ipsius possessionis Zabok vocate et ad eam pertinencium, vicinis et commetaneis eiusdem vniuersis legitime conuocatis et presentibus accedens reambulet eandem cum ad se pertinentibus, per suas veras metas et antiquas,

⁶ 6. srpnja 1335.

nouas metas iuxta veteres vbi necesse fuerit erigendo reambulataque et ab aliorum possessionibus distinctam et separatam relinquat et statuatur ipsi Petro, filio Nuzlini, eo iure, quo ex ipsa regali donatione sibi pertinere dignoscitur perpetuo possidendam, si per aliquos non fuerit contradictum, contradictores vero si qui fuerint, citet contra ipsum Petrum, filium Nuzlini ad nostram presentiam, ad terminum competentem. Et post hec seriem omnium premissorum cum cursibus metarum et nominibus contradictorum ac citatorum nobis fideliter rescribatis. Datum in Vissegrad, in octauis festi Epiphanie Domini, anno eiusdem millesimo trecentesimo quadragésimo quinto.

1345. 22. veljače. (U Zagrebu)

Zagrebački kaptol prema mandatu kralja Ludovika od 13. siječnja 1345. obavlja reambulaciju posjeda Zabok, te o tome izvješćuje kralja.

Excellentissimo principi domino Ludovico, Dei gratia illustri regi Hungarie, domino eorum reuerendo. Capitulum ecclesie Zagrabiensis orationes pro eo ad Dominum. Noueritis nos literas excellentie vestre reuerentia, qua decuit, recepissemus in hec verba.

(Slijedi isprava kralja Ludovika od 13. siječnja 1345.)

Nos autem mandatis vestre excellentie obtemperare cupientes, vt tenemur, cum predicto Petkon, fratre Iacobi supradicti, homine vestro, discretum virum Stephanum, sacerdotem ecclesie beati Emerici, prebendarium nostrum ad premissa exequenda pro testimonio duximus transmittendum. Qui demum ad nos redeuntes nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vester, presente ipso homine nostro, accessit ad faciem dicte possessionis Zabok vocate, iuxta vestrum mandatum, vt eandem conuocatis vicinis et commetaneis eiusdem vniuersis et presentibus per veras suas metas et antiquas, nouas metas iuxta veteres, vbi necesse fuit, erigendo reambulauit et sic reambulata et ab aliorum possessionibus separatam et distinctam cum Jalsouch, Prossenik et Juroych ac omnibus aliis vtilitatibus ad eandem spectantibus, statuit et reliquit dicto Petro, filio Nuzlini et per eum suis heredibus perpetuo possidendam, nemine contradictore existente. Mete autem eiusdem possessionis sicut nobis iidem, homo vester et noster retulerunt, hoc ordine distinguuntur, videlicet:

Prima meta incipit in Gredicha et descendit versus orientem in siluam ad arbores cruce signatas, vbi cadit in paruam Crapinam, quam transeundo iterum versus orientem tendit in fluuium Wrbna, similiter ad arbores cruce signatas, inde per eundem fluuium descendit et intrat in paruam Crapinam, usque ad Kalische et ibi exit versus orientem per viam vsque ad montem Hlum vocatum sub quo transit per viam vsque ad magnam Crapinam, quam intrando directe descendit per cursum eiusdem et venit ad arborem tul; abhinc procedendo ascendit et venit ad vnam magnam arborem tul cruce signatam de qua procedendo venit iterum ad arbores tul, cruce signatas, vbi inter duas valles per monticulum ascendendo venit ad cacumen montis, vbi est meta terrea. Inde tendit per berch in bono spacio versus septemtrionem et venit ad arborem cher cruce signatam, meta terrea circumfusam; abhinc progrediendo in bono spacio versus septemtrionem et venit ad vnam metam terream, de qua procedendo versus orientem per berch inter valles tendit supra vineas et tendit ad arborem tul cruce signatam; inde per eundem berch descendendo versus orientem venit ad duas arbores tul cruce signatas in descensu que sunt circa viam magnam; abhinc directe progreditur et cadit in aquam Kostelinc per quam ascendendo spacio venit ad arborem tul, cruce signatam, que est ex spacio aque supradicte

a parte orientali, inde per arbores cruce signatas et metas terreas tendit versus orientem per ascensum montis et venit ad altiorem monticulum prope Clotche, vbi est meta terrea; inde tendit per berch satis in bono spacio versus meridiem et venit per metas terreas et arbores cruce signatas ad vnam metam terream; inde descendit per monticulum versus orientem inter superiorem et inferiorem Proscenik ad arbores cruce signatas et intrat in aquam Proscenik; inde directe procedendo per berch venit ad cacumen montis, vbi est meta terrea, inde tendit versus meridiem et venit ad antiquam metam terream, inde per eandem berch procedendo in bono spatio venit ad metam terream; abhinc tendit versus orientem et cadit in aquam Thome, vbi est arbor tul, cruce signata, et per eandem aquam descendendo satis in bono spatio venit iterum ad arborem tul cruce signatam, inde procedit directe versus orientem ad montem, vbi est meta terrea et ascendit ad cacumen montis, vbi est arbor tul cruce signata, meta terrea circumfusa; inde tendit per berch versus septemtrionem ad montem Ples dictum, vbi est meta terrea, inde vltra per eundem berch per metas et signa venit ad caput Medrieckowech, ad metam terream, inde tendit per berch versus meridiem ad antiquam metam terream, inde progreditur per berch versus orientem et venit in Gredicham ad metam primitus nominatam ibique terminantur. Datum feria tertia proxima post dominicam Reminiscere, anno Domini supradicto.

1345. 24. veljače. (U Zagrebu.)

Zagrebački kaptol na molbu Petra, sina Nuzlinova iz Zaboka prepisuje i ovjerava ispravu koju je Zagrebački kaptol uputio kralju Ludoviku 22. veljače 1345. godine, a sadrži i ispravu kralja Ludovika od 13. siječnja 1345.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis significamus tenore presentium, quibus expedit vniuersis, quod nos anno Domini millesimo trecentesimo quadragesimo quinto, feria quinta proxima ante dominicam Oculi ad petitionem comitis Petri, filii Nuzlini quasdam literas nostras directas excellentissimo principi domino Ludouico, Dei gratia illustri regi Hungarie presentibus de verbo ad verbum inseri fecimus et nostro sigillo pendenti consignari, quarum tenor talis est:

(Slijedi isprava Zagrebačkog kaptola od 22. veljače 1345. u kojoj je i isprava kralja Ludovika od 13. siječnja 1345. godine.)

1372. 13. listopada. (U Zagrebu.)

Zagrebački kaptol na molbu Nikole, sina Petra iz Zaboka prepisuje o ovjerava ispravu Zagrebačkog kaptola od 18. listopada 1343. u kojoj je i isprava slavonskog bana Nikole od 24. rujna 1343. godine.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis tenore presentium significamus, quibus expedit vniuersis, quod Nicolaus, filius Petri, filii Nuzlini de Zabok, ad nostram personaliter accedens presentiam, exhibuit nobis quasdam literas nostras patentes priori nostro sigillo consignatas, tenoris infrascripti, petens nos cum instantia vt easdem presentibus de verbo ad verbum inscribi et sigilli nostri noui appositione faceremus consignari, quarum tenor talis est.

(Slijedi isprava Zagrebačkog kaptola od 18. listopada 1343. s ispravom bana Nikole od 24. rujna 1343. godine.)

Nos igitur petitionibus ipsius Nicolai, filii Petri annuentes eo quod dictas literas nostras patentes inuenimus esse veras, eas de verbo ad verbum conscribi et

noui nostri sigilli appositione fecimus consignari. Datum feria quarta proxima ante festum sancti Galli confessoris, anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo secundo.

1372. 14. listopada. (U Zagrebu.)

Zagrebački kaptol na molbu Nikole, sina Petrova iz Zaboka, prepisuje i potvrđuje svoju ispravu od 24. veljače 1345. godine.

Capitulum Zagrabiensis ecclesie, omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presentium notitiam habituris, salutem in omnium Saluatore. Ad vniuersorum notitiam harum serie volumus peruenire, quod Nicolaus, filius Petri, filii Nuzlini de Zabok de Zagorya, ad nostram personaliter accedens presentiam, exhibuit et apportauit nobis quasdam literas nostras priuilegiales priori sigillo nostro consignatas, tenoris subsequentis, petens nos debita cum instantia vt easdem presentibus de verbo ad verbum transcribi et sigilo nostro nouo pendentem faceremus consignari, quarum tenor talis est:

(Slijedi isprava Zagrebačkog kaptola od 24. veljače 1345.)

Nos igitur iustis et condignis petitionibus ipsius Nicolai, filii Petri annuentes eo quod dictas litteras nostras priuilegiales inuenimus esse veras et omni suspitione carentes. Ideo easdem presentibus de verbo ad verbum transcribi et noui nostri sigilli appensione fecimus consignari. Datum feria quinta proxima ante festum beati Galli confessoris, anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo secundo.

FILOZOFSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

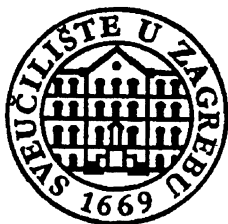
ZAVOD ZA HRVATSKU POVIJEST

INSTITUTE OF CROATIAN HISTORY

INSTITUT FÜR KROATISCHE GESCHICHTE

RADOVI

29

ZAGREB

1996.

Izdavač: **ZAVOD ZA HRVATSKU POVIJEST
FILOZOFSKOG FAKULTETA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU**

REDAKCIJA:

Branka BOBAN, Neven BUDAK, Mirjana GROSS, Franko MIROŠEVIĆ,
Štefica POPOVIĆ, Nikša STANČIĆ, Božena VRANJEŠ-ŠOLJAN

UREDNIČKI KOLEGIJ:

Ivo GOLDSTEIN, Dragutin PAVLIČEVIĆ, Mario STRECHA

IZVRŠNI UREDNIK:

Mario STRECHA

Adresa uredništva: Zavod za hrvatsku povijest, Filozofski fakultet
Zagreb, Ivana Lučića 3

tel.: 385 (0)1 6120 150 fax: 385 (0)1 6156 879
385 (0)1 6170 685

Časopis izlazi jednom godišnje. Izdavanje časopisa sufinancira Ministarstvo znanosti i tehnologije Republike Hrvatske.

Rješenjem Republičkog komiteta za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu SR Hrvatske br. 6859/1 od 5. X. 1982. časopis "Radovi" oslobođen je plaćanja poreza na promet proizvoda.

Časopis je registriran u Ministarstvu znanosti i tehnologije Republike Hrvatske pod br. UP-547/2-84-1984.

ZA IZDAVAČA:
Stipe BOTICA

DESIGN NASLOVNICE:
Iva MAKVIĆ

**PRIJEVOD SAŽETAKA NA
ENGLISKI JEZIK:**
Nikolina JOVANOVIĆ

PRIPREMA ZA TISAK:
Hrvoje STANČIĆ

TISAK:
KRATIS
Vrapčanska 15, Zagreb

Tiskanje završeno u veljači 1997. godine